

De erosiekunstwerken van FERNAND MUS Zuid-Utah

MET EEN SLEE VAN EEN WAGEN DE HIGHWAYS OP. IN AMERIKA IS RIJDEN EEN PLEZIER EN EEN ANTISTRESSKuur. DE FRIGOBX IN DE KOFFER -IN ALLE HOTELS IS GRATIS IJS TE VERKRIJGEN- EN WE ZIJN WEG: NAAR DE GRAND CANYON, LAKE POWELL, MONUMENT VALLEY, MESA VERDE EN DAN DE STAAT UTAH BINNEN.

CAPITOL REEF NATIONAL PARK

We nemen onze tijd en blijven overal lang genoeg om de nationale parken grondig te verkennen. Laat je niet verleiden tot een 'Grand Tour of the West'. Dat wordt rijden en rijden, met veel te weinig tijd om te ontdekken. Neen, boek je vlucht en auto, stel zelf je route samen en reserveer je hotels via het internet, waarbij je tot een paar dagen voor je vertrek nog zonder kosten kunt wijzigen.

America's Best Idea

Moab is de ideale uitvalsbasis om twee Nationale Parken van eerste orde te bezoeken: Arches NP en Canyonlands NP. De highway van Mesa Verde (Cortez) tot Moab, is op zich al een evenement. Om de zoveel kilometer verandert het landschap van rotsformaties en kleur. De landschappelijke schoonheid en de diversiteit zijn verbluffend, en de spontane vriendelijkheid en openheid van de Amerikanen krijgen we er bovenop.

We doen een ommetje van tweemaal dertig kilometer (Highway 211) naar Needles Overview Point. Dit deel van Canyonlands NP is enkel met een 4x4 te verkennen. We staan

alleen op de parking en staren naar het grandioze panorama, waarvan de weidsheid niet in te schatten is. Ook staan we weer in bewondering voor de organisatie van America's Best Idea: de National Parks. Zelfs in deze uithoek zijn wandelpaden aangelegd, is er een wc en staan er picknickbanken. We genieten van de eekhoortjes die onze broodkrumels verzamelen.

Arches

Even buiten Moab rijden we Arches National Park binnen. Aan de Grand Canyon hebben we een jaarkaart voor de National Parks gekocht: 80 dollar en je mag een jaar lang met een wagen en 4 personen gratis binnen in alle Nationale parken van de Verenigde Staten. De begroeting van de Ranger aan het Visitor Center is, zoals altijd, vriendelijk. We krijgen een folder en reisroute toege-

MESA ARCH, CANYONLANDS

stopt en beginnen de ontdekkingstocht. Het is 32 graden, maar omwille van de hoogte is de hitte erg draaglijk.

Het park heeft zo'n tweeduizend natuurlijke 'arches': bogen die de voorbije miljoenen jaren door regen en wind uit de massieve rode rotsen zijn geërodeerd. Wanneer je de Arches Scenic Drive -ruim vijftieng kilometer lang- afrijdt, kom je de mooiste exemplaren tegen. Kortere of langere wandelingen brengen ons meteen bij drie kanjers: de South en North Window en Turret Arch. Bijzonder indrukwekkend is Double Arch. We nemen een foto met wat mensen bij, alleen maar om de grootte te kunnen inschatten. Delicate Arch is hét postkaartje van Arches National Park: een alleenstaande boog op een volkomen vlak rotsplateau. Ongelooflijk! Je moet er wel een wandeling van ruim twee uur voor over hebben.

Het park biedt méér dan bogen, zoals indrukwekkende rotsformaties, 'versteende duinen' en een 'balanced rock': een gigantische ronde rotsblok die balanceert op een smalle rotssteel. Hoelang nog vooraleer de 'kop rolt'?

De zon is net ondergegaan wanneer we Landscape Arch bereiken, één kilometer lang en de meest fragiele boog van het Park. Tien jaar geleden is uit deze boog nog een gigantische rotsblok naar beneden gedonderd. De erosie werkt ongenadig verder. Op een dag zal Landscape Arch helaas ineenstorten.

Canyonlands

Het weer is veranderd. Een koudefront is naar het zuiden afgezakt. In Yellowstone, duizend kilometer noordwaarts, heeft het al gesneeuwd. De lucht is blauw en de zon schijnt volop, maar er staat een koude, stormachtige wind, die het stof doet opwaaien en de eindeloze landschappen van de Canyonlands verduistert. Toch rijden we alle viewpoints van het 'Island in the Sky' af.

Diep onder ons zien we enorme rotsplateaus met kleine en grotere rotspieken, ingesnedden door de Colorado en de Green River. Minder diep dan de Grand Canyon, maar even indrukwekkend en zo ver het oog reikt. Ook hier een prachtige boog, Mesa Arch, met prachtige doorkijk op de canyons. Even verder de Upheaval Dome, een enorme krater in het landschap.

Een uitloper van Canyonlands is Dead Horse Point. Het is een state park van Utah; er is dus een aparte toegangsprijs te betalen. Een zeer diep en immens groot canyonland ligt onder ons. Hier dreven in de negentiende eeuw de cowboys hun wilde paarden samen achter schuttingen. Ze konden geen kant op. Een aantal paarden stierf van de dorst, terwijl zeshonderd meter dieper het water van de Colorado lonkte. Op deze plaats reden ook Thelma en Louise zich de dood in met hun wagen...

Goblin Valley - Capitol Reef

Het is ruim 250 kilometer rijden naar Capitol Reef. Veel valt onderweg niet te beleven. Tussen de steden Green River en Hanksville zoeken we een picknickplaats in het state park Goblin Valley, vijftien kilome-

DOUBLE ARCH, ARCHES NATIONAL PARK

ter van de hoofdweg. Het is een toevallige, maar schitterende ontdekking. De vallei ligt vol 'erosiebollen', die op rotsstelen en -richels verspreid liggen, los en op elkaar gestapeld. De bollen zouden zijn gevormd door zeebewegingen, 170 miljoen jaar geleden. Een sprookjesland, smurfenland. En bovendien mag je er vrij in rondlopen. Een bevreedende gewaarwording!

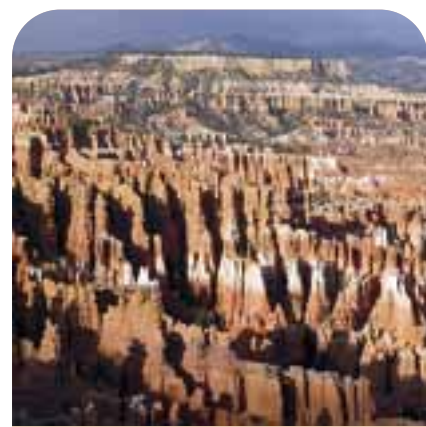
Even voorbij Capitol Reef National Park overnachten we in de Sandstone Inn, Torrey. Het is een van de betere hotels op onze trip, met heerlijke breakfasts & steaks, en gelegen in een mooie omgeving. Capitol Reef is het park met de enorme rotswanden en met sites die herinneren aan de Mormonen, die zich hier halfweg de negentiende eeuw vestigden. Een oud schoolgebouw, schuur, smidse en boomgaarden (met vrije fruitpluk) herinneren hieraan. We zijn bijzonder onder de indruk van de kilometerslange rotsmuur die uit het landschap opstijgt: het resultaat van gigantische onderaardse verschuivingen en botsingen.

Bryce Canyon

De Highway 12, van Capitol Reef naar Bryce Canyon, is een scenic drive: 250 km lang, met kronkelende ups and downs en langs prachtige landschappen. Onderweg kun je versteende bomen en een waterval bekijken (mits een flinke wandeling) en in Boulder het Anasazi State park Museum bezoeken. De Anasazi, of Ancestral Pueblos, zijn de oerbewolking van de Verenigde Staten. In onder meer Mesa Verde en Hovenweep National Park lieten ze de ruïnes van hun beschaving achter. In de loop van de 13e eeuw verlieten ze hun dorpen, wellicht door de aanhoudende droogte. De Amerikanen koesteren deze

sites, waarvan ze eigenlijk nauwelijks de geschiedenis kunnen reconstrueren.

Morgen zou het kunnen regenen, dus eerst en vooral Bryce Canyon binnenrijden en meteen Sunrise en Sunset Point in de ondergaande zon bekijken. Als er één erosiekunstwerk, met de nadruk op 'kunst', bestaat, dan is het Bryce Canyon. Amfiteaters, zeeën vol 'hoodoos' of rotspilaren, met de mooiste vormen en kleuren. Niet het werk van rivieren, maar van regen in rotsspleten, vriezen, kapot-springen, verticale erosie, hardsteen bovenop en zacht zandsteen eronder. Zoets breekbaars hebben we nog nergens gezien. Elk uitzichtpunt biedt weer andere kunstwerken. We dalen af tussen al dat moois en volgen de Navajo Loop Trail, twee kilometer lang. De volgende dag staan we bij zonsondergang op Bryce Point te staren naar het allergrootste panorama dat Bryce Canyon te bieden heeft.

BRYCE CANYON

PRAKTISCHE INFO

- National Parks: www.nps.gov
- Canyon Country Utah: www.utahscanyoncountry.com
- Dienst voor Toerisme Utah: www.utah.travel
- Mormonen & hun sites: www.mormonpioneerheritage.org
- State Parks of Utah: www.stateparks.utah.gov